

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Bf.II.430/2007/6.

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2007. december 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az emberölés büntette miatt a **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Csongrád Megyei Bíróság** 2007. szeptember 4. napján kihirdetett **2.B.385/2007/17.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A börtön tartamát **7 (Hét) évre**, a közügyektől eltiltás tartamát **6 (Hat) évre** **e n y h í t i .**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **h e l y b e n h a g y j a .**

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A megyei bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében, amelyért 8 év 6 hónap börtönre és 9 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az ítélet ellen a vádlott és védője elsődlegesen eltérő jogi minősítés (erős felindulásból elkövetett emberölés büntette) megállapítása, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott a másodfokú bírósághoz írt beadványában a fellebbezését azzal egészítette ki, hogy elsősorban felmentését kérte jogos védelemre hivatkozással.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A felmentésre és az eltérő jogi minősítésre irányuló fellebbezések alaptalanok, az enyhítést célzó fellebbezések alaposak a következők szerint:

Az ítélet tábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan megtartásával folytatta le a tárgyalást. A vád ténybeli és jogi elbírálásához szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette, további bizonyításra az arra jogosultak sem terjesztettek elő indítványt.

A megyei bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, s a tényállást az ezen alapuló meggyőződése szerint állapította meg, amely vonatkozásban teljes körűen eleget tett indokolási kötelezettségének. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot mennyiben és miért fogadott, illetve utasított el. Érvelése logikus és iratszerű, amelyből következően az eltérő - jogos védelmi helyzet megállapítását megalapozó - tényállás megállapítására nem kerülhetett sor.

A tényállás a megalapozatlansági okoktól [Be. 351. § (2) bekezdés a)-d) pontja] teljes egészében mentesnek bizonyult, s ezáltal irányadó volt az ítélet tábla számára, és a felülbírálat alapját képezte.

A megyei bíróság a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, s az elkövetett bűncselekményt is a Büntető Törvénykönyv vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően minősítette. Az ítélet tábla teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróság által a jogi minősítés körében (ítélet 7-8. oldal) kifejtetteket, s ehhez képest az eltérő minősítést célzó fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során értékelendő bűnösségi körülményeket szinte hiánytalanul felsorolta, azokat a másodfokú bíróság mindössze azzal egészítette ki, hogy további enyhítő körülményként vette figyelembe a szándék eshetőlegességét. Ezzel a kiegészítéssel együtt is a másodfokú bíróság álláspontja szerint a megyei bíróság az enyhítő körülményeket nem értékelte súlyuknak megfelelően. Az e körben számba vettek közül (büntetlen előélet, bűnösség elismerésére is kiterjedő beismerő vallomás, a cselekmény megbánása, a sértetti közrehatás, a szándék eshetőlegessége) összességükben mindenképpen azt a következtetést lehet levonni, hogy a - kétségtelenül legsúlyosabb következménnyel járó bűncselekményt elkövető - vádlott esetében a büntetés céljának [Btk. 37.

Bf.II.430/2007/6.

§-a] eléréséhez nem feltétlenül szükséges a törvény teljes szigorát alkalmazni. Az egyéniesítés követelménye még a legsúlyosabb bűncselekményeket elkövető terheltek esetében is kiemelkedő jelentőségű, s a büntetés általános prevenciós célja sem szoríthatja háttérbe.

Az ítélőtábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nem tükrözi kellően az enyhítő körülmények nyomatékát, ezért azt a rendelkező részben foglaltak szerinti mértékre enyhítette úgy a fő-, mint a mellékbüntetés tekintetében. Ez utóbbi esetében a közügyektől eltiltás törvényi maximumát majdnem elérő büntetést különösen indokolatlannak ítélte a büntetlen előéletű, megbánó magatartást tanúsító, beismerő vallomást tevő vádlottal szemben.

Az ítélőtábla a fenti megváltoztató rendelkezést a Be. 372. § (1) bekezdése alapján eljárva hozta meg, míg az ítéletet egyebekben - annak helyessége folytán - a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztésbe való beszámítása a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

A fellebbezési jog kizártságának megállapítása a Be. 386. §-a alapján történt.

S z e g e d , 2007. december 5.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk. Dr.Mezőlaki Erik sk. Dr.Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke a tanács tagja,előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítélőtábla Bf.II.430/2007/6. számú ítélete és a Csongrád Megyei Bíróság 2.B.385/2007/17. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

S z e g e d , 2007. december 5.

Gyurisné dr.Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke